

KIND VAN Kees Moeliker

Stinkende vriezer in huis van Kleine Vogel

Bekend zijn ze, maar wie kent hun kinderen? Vandaag: Sezen, dochter van Kees Moeliker (47), conservator van het Natuurhistorisch Museum Rotterdam.

Bij de familie Moeliker aan de eettafel kan het zomaar gaan over schaamluis of eendenseks. Sezen is inmiddels wel gewend aan de oprispingen van haar vader. „Thuis liggen er ook wel eens dode dieren in de vriezer die een beetje stinken. Vroeger wilde ik nog wel eens een dode vogel aanraken, nu vind ik het niet zo bijzonder meer.” Elke maandag- en vrijdagmiddag is Sezen (11) in het Rotterdamse Natuurhistorisch Museum te vinden. Dat heeft een praktische reden. „Mijn school zit hier vlakbij. Meestal kom ik hier langs, drink ik nog wat of maak ik mijn huiswerk. En dan gaan we naar huis.”

Ze kent veel van de opgezette dieren in het museum. „Dat is een miereneter, dat een koe met een waterneus,” zegt ze over de vergroeide kop van een kalf in de vitrine. „Maar ik houd niet zo van die enge dingen.” Haar pronkstuk is het skelet van Ramon, de olifantenstier die tot 1998 verantwoordelijk was voor de voortplanting in diergaarde Blijdorp. Hij heeft er vijf nakomelingen verwekt en stierf in het

Het skelet van Ramon: volgens Sezen Moeliker het pronkstuk van het Natuurhistorisch Museum. FOTO CEES KUIPER

harnas, tijdens een paring op 24 april. „Vroeger stonk het skelet heel erg, dat is nu over,” zegt Sezen. „Ik vind het plafond en de kleur van de ruimte mooi. De olifant staat precies in het midden.” Net als in het museum komen bij Sezen thuis geen levende dieren voor. „Ik ben allergisch, net als mijn vader trouwens.” Lachend: „Ik weet niet of mijn vader echt van dieren houdt. Hij heeft ze liever dood in het museum.”

Sezen is spraakzaam. „Mijn naam betekent kleine vogel in het Turks. Wist je dat?” En ze kent haar vaders rare, biologische verhalen van haver tot gort. Zodoende gaf ze al eens een lezing over zijn meest roemruchte ontdekking: homoseksuele necrofilie bij de wilde eend. Uit de zaal met vijftig volwassenen kwam slechts één vraag. „Of m'n vader gek was. Ik zei: ja, maar ook leuk. Met die eend is mijn vader toch een beetje ontdekt.”

Ontdekt worden, dat is wat Sezen zelf ook wil. Als actrice, want bio-loog wordt ze niet. Zaterdag speelt ze in haar eerste echte voorstelling, *De Nieuwe Kleren van de Keizer* van Jeugdtheater Hofplein. Ze is nerveus, maar die spanning vindt ze leuk. „Met een repetitie op school ben ik ook zenuwachtig, maar anders. Bij toneel vind ik het leuk, dat geeft een kick.”

DAAN HAKKENBERG